

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 356/2023
04.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Милош Кукурековић, адвокат из ..., против тужене Општине Штрпце, коју заступа пуномоћник Драган Вељковић, адвокат из ..., ради исплате разлике зараде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2291/22 од 06.07.2022. године, у седници већа одржаној 04.10.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2291/22 од 06.07.2022. године.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 2291/2022 од 06.07.2022. године и пресуда Основног суда у Лесковцу П1 267/20 од 12.10.2021. године, тако што се **УСВАЈА** тужбени захтев тужиоца и **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена да за период од 01.03.2017. године до 01.01.2020. године на име накнаде штете тужиоцу исплати:

на име разлике између припадајуће минималне зараде и исплаћене плате укупан износ од 107.547,71 динара и то:

-за 2017. годину: за март износ од 3.811,92 динара, за април износ од 567,12 динара, за мај износ од 3.811,92 динара, за јун износ од 2.730,32 динара, за јул износ од 1.648,72 динара, за август износ од 3.811,92 динара, за септембар износ од 1.648,72 динара, за октобар износ од 2.740,82 динара, за новембар износ од 2.740,82 динара и за децембар износ од 1.655,06 динара;

-за 2018. годину: за јануар износ од 6.323,83 динара, за фебруар износ од 2.740,82 динара, за март износ од 5.124,49 динара, за април износ од 3.935,16 динара, за мај износ од 6.323,83 динара, за јун износ од 3.935,16 динара, за јул износ од 5.129,49 динара, за август износ од 6.323,83 динара, за септембар износ од 2.740,82 динара, за октобар износ од 6.348,06 динара, за новембар износ од 5.149,14 динара и за децембар износ од 3.950,00 динара;

-за 2019. годину: за јануар износ од 8.483,16 динара, за фебруар износ од 1.003,53 динара, за март износ од 1.417,66 динара, за април износ од 1.831,78 динара, за мај износ од 2.245,93 динара, за јун износ од 1.003,52 динара, за јул износ од 2.245,93 динара, за август износ од 1.722,44 динара, за септембар износ од 1.313,29 динара, за октобар износ од 2.245,92 динара и за новембар износ од 835,33 динара, све са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец, па до коначне исплате;

на име разлике између припадајућег и исплаћеног додатка на зараду према Закључку Владе РС 05 број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године укупан износ од 51.937,13 динара и то:

-за 2017. годину: за март износ од 1.832,65 динара, за април износ од 272,65 динара, за мај износ од 1.832,65 динара, за јун износ од 1.312,65 динара, за јул износ од 792,65 динара, за август износ од 1.832,65 динара, за септембар износ од 792,65 динара, за октобар износ од 1.312,65 динара, за новембар износ од 1.312,65 динара и за децембар износ од 792,65 динара;

-за 2018. годину: за јануар износ од 3.028,65 динара, за фебруар износ од 1.312,65 динара, за март износ од 2.456,65 динара, за април износ од 1.844,65 динара, за мај износ од 3.028,65 динара, за јун износ од 1.884,65 динара, за јул износ од 2.456,65 динара, за август износ од 3.028,65 динара, за септембар износ од 1.312,65 динара, за октобар износ од 3.028,65 динара, за новембар износ од 2.456,65 динара и за децембар износ од 1.844,65 динара;

-за 2019. годину: за јануар износ од 4.047,306 динара, за фебруар износ од 501,76 динара, за март износ од 708,83 динара, за април износ од 915,90 динара, за мај износ од 1.122,96 динара, за јун износ од 501,76 динара, за јул износ од 1.122,96 динара, за август износ од 915,98 динара, за септембар износ од 708,83 динара, за октобар износ од 1.122,96 динара и за новембар износ од 417,66 динара, све са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец, па до коначне исплате.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу накнади трошкове целог поступка у износу од 214.908,00 динара, у року од 15 дана од пријема отправка пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 267/20 од 12.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде штете у висини разлике између припадајуће минималне и исплаћене зараде исплати за период од 01.03.2017. године до 01.01.2020. године, укупан износ од 107.545,71 динара све са законском затезном каматом на појединачно одређене износе почев од последњег дана у месецу за претходни месец, па до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде штете у

висини разлике између припадајућег и исплаћеног додатка на зараду према Закључку Владе РС 05 број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године исплати за период од 01.03.2017. године до 01.01.2020. године укупан износ од 51.937,13 динара све са законском затезном каматом на појединачно одређене износе почев од последњег дана у месецу за претходни месец, па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 27.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2291/2022 од 06.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац због погрешне примене материјалног права, а ради уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Тужена је поднела одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

По одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20, 10/23 – други Закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе, Врховни суд је имајући у виду различиту судску праксу судова у истој чињеничноправној ситуацији дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у радном односу код тужене на пословима и радним задацима Зарада тужиоца се утврђује коефицијентом који се множи са основицом. Основна плата коју је тужилац примао у спорном периоду је била мања од минималне зараде, а на основну плату тужилац је примао увећање од 50% од основне плате сходно Закључку Владе РС бр.120-335/2007-14 од 25.12.2008.године. Налазом и мишљењем вештака економско – финансијске области утврђени су појединачни износи тражене разлике плате, за спорни период, у две варијанте. Висина разлике између минималне зараде и основне плате тужиоца без увећања по Закључку Владе РС за спорни период износи 107.545,71 динара, док висина разлике на име

„косовског додатка“ износи 51.937,13 динара (прва варијанта). Према другој варијанти - обрачуна разлике плате коју је тужилац примио са увећањем од 50% на име „косовског додатка“ у односу на минималну зараду постоји негативна разлика, односно плата коју је тужилац примио је већа у односу на минималну зараду у укупном износу од 266.620,19 динара.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев тужиоца сматрајући да је у периоду потраживања остваривао право на исплату плате која је била виша у односу на минималну зараду тиме што је извршен обрачун у складу са посебним нормама које су у примени код тужене и увећањем од 50% према Закључку Владе РС од 25.08.2008.године. Из ових разлога, судови сматрају да тужилац неосновано потражује утужену разлику, по оба основа.

Врховни суд не прихвата овакво становиште нижестепених судова, јер налази да је засновано на погрешној примени материјалног права.

Тужилац на основу члана 5. став 2. Закона о платама службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и локалне самоуправе („Службени гласник РС“, бр. 113/17 и 86/19) има право на исплату минималне зараде. Осим тога, тужиоцу у складу са Закључком Владе Републике Србије од 25.12.2008. године и Законом о буџету припада и право на увећање зараде у висини од 50% месечно на име тзв. „косовског додатка“. Према налазу вештака, тужиоцу је у спорном периоду обрачуната плата у мањем износу од минималне зараде и на тај износ вршено је увећање од 50% месечно. Такав обрачун није правилан. Тужилац је имао право на исплату плате у висини минималне зараде и увећање од 50% обрачунато на тај износ. Исплаћена укупна зарада тужиоцу са тзв. „косовским додатком“ у спорном периоду је већа од минималне зараде, али је мања од износа који се добија обрачуном плате у висини минималне зараде уз увећање за 50% месечно. Из ових разлога тужилац има право на утужену разлику плате, па су нижестепене пресуде преиначене и усвојен тужбени захтев.

На основу изложеног, Врховни суд је применом одредбе члана 416. став 1. Закона о парничном поступку донео одлуку као у ставу другом изреке.

Полазећи од успеха у поступку, а сагласно одредбама члана 153, 154. и 163. ЗПП, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове целог поступка у износу од 148.397,00 динара. Тужиоцу су досуђени одређени трошкови који обухватају: састав тужбе и два образложена поднеска по 9.000,00 динара, заступања на два одржана рочишта по 10.500,00 динара, заступања на једном неодржаном рочишту 6.000,00 динара, састав жалбе и ревизије по 18.000,00 динара, према Тарифи о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“ број 121/12...37/21), накнаду за обављено вештачење 8.000,00 динара, као и судске таксе за: тужбу, првостепену одлуку, жалбу и другостепену одлуку по 12.990,00 динара, ревизију 25.979,00 динара и ревизијску одлуку 38.996,00 динара, одмерено према Закону о судским таксама („Службени гласник РС“ број 128/24...106/15).

Имајући у виду напред изнето, Врховни суд је на основу члана 165. став 1. Закона о парничном поступку одлучио као у ставу трећем изреке.

Врховни суд је одбио захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку одлучио као у ставу четвртом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**